

த த் து வ ப் ப ஓ தி னி .

பு. ந.] சென்னைப்பட்டணம் கஅசுசு(ரு) ஜூன்மீன் எவ. [இல. உ.

ஊகடுவா அிகீயம், ஸத்யுஜாநநிநனாஸ்ய ஹ, ஸாநிஸ்யுஜி கீஜிதம், தமெதா
யஜ-தூதரதரம் தஜர-ருபநிநாயம், யனதஅஜ-புஜிதாஸெவவனி, சுயெ
தரெஜ-ஹெவாவியனி.

ஸத்யுஜெவஜயதெ நாநுதம்.

அ ட் ட வ ணை .

வி ஷ ய ங் க ள் .

பக்கம்.		பக்கம்.	
க. கடவுள்துதி.....	௨௪	எ. மதுநால்.....	௩௫
உ. விளம்பரங்கள்.....	௨௮	அ. நிருபம்.....	௩௬
ந. தத்துவபோதினி.....	௩௦	க. பகவத்கீதை.....	௪௦
ச. ருக்ருவேதசம்ஹிதை.....	௩௨	க௦. நிருபம்.....	௪௧
ரு. உபநிஷத்து.....	௩௩	கக. சந்தாதாரர்அட்டவணை.....	௪௨
க். பேசன்வியாசம்.....	௩௪		

சத்தியமே சக்தி—தத்துவமே சித்தி.

க ட வு ள் து தி .

இராகம் - ஏதுகுலகாம்போதி - சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

உலகாநும்முனைப்பணிவோர்கள் - பிரம,

உத்தமபதவியோ.

அனுபல்லவி.

பரமாத்மனேஸர்வ - பாபபஞ்சகனே

நிரதிசயா - நந்த - நிர்மலரூபனே.....(உலகாநு.)

சரணங்கள்.

க. தனாயெங்குமுளன் - துரும்புதன்னிலுமுளன்
தினாவேலையிலுமுளன்-

மறையாதியிலும் - மறையந்தம்மத்தன்னிலும்

உறைவோன் நீயல்லவோ-

இறைவோ, னேபுரு, விலகல், சீலனே, வரதா,

இறைபுரா, னுனதன்பையடையும்வழியில்,

செலவருளுவாய்சாமி.....(உலகாளு.)

௨. உருவின்றியேநீ, உருவ்னையனைத்திற்கும்

தருகின்றாய், பிரமா -

சுரமின்றியேயா, யிரங்காததொழிலைநீ

புரிகின்றாய்நொடியில்.

சுரணின்றியமன, விரைவனதிக, விரைவாய்த்,

திரிகின்றாய், இதின்விந்தை, யுளதோ வென்றுநான்,

களிந்துமகிழ்வது.....(உலகாளு.)

௩. இரவும்பகலு, மிலங்குந்தாரகைகளும்,

இரவியுந்தேவனே.

சிரமேல்கொண்டுன், தசரணையைத்தின

புரிகின்றதேகண்டும்,

நரகோடிகள்மா, த்திரம்தம், கடமை, மறந்து,

திரிகின்றாய், துதிசெய்ய, வுனையே, அருள்க,

தயாரசநிதியே..... (உலகாளு.)

வி ள ம் ப ர ம் .

இந்தச் சென்னைத் தத்துவபோதினி யை வாங்க மனமுடையவர்கள் மயிலாப் பூரில் தத்துவபோதினி அச்சுக்கூடத்தில் வேதஸமாஜத்தின் காரியதர்சியாகிய-பா. சுப்பராயலு செட்டியார், பி. ஏ. பி. எல். அவர்களுக்கு எழுத்துமூலமாய்த் தெரி வித்துக்கொள்ளவேண்டியது.

இதற்குச் சந்தாவிவரம்.

சென்னைப்பட்டணத்தி லுள்ள வர்கள் வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய்.....க - ௮ - ௦

அதற்கு வெளியிலுள்ளவர் த பால் கூலியுடன் சேர்த்து வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய். ௨ - ௦ - ௦

பத்துப்பிரதிகளுக்கு அதிகமா ய் வாங்கும் வெளியிலுள்ள வர்கள் தபால்கூலியுடன்சே ர்த்து வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூபாய்.....க - ௧௨ - ௦

இதற்குச் சந்தாதார்கள்தங்கள்சந்தா க்களை யந்தந்த வருஷத்தில் முன்பணமா ய்ச் கட்டவேண்டியது. மேமாசத்துக்கு மேமாசம் இதற்கு வருஷமாய்க்கொள்ள வேண்டியது. வருஷம் நடுவில் வாங்கத் தொடங்குவோர்க்குச் சந்தாவிதம் - ௮- அண உயர்த்தப்படும்.

வெளியிலிருந்துசந்தா அனுப்பவேண்டியவர்கள் தபால் முத்திரைகளனுப்பலாம். ஆனால், அப்படி யனுப்பப்படும் முத்திரைகளை மாற்றுவதற்காக, ரூபாய் ஒன்றுக்கு - ஒரு அணா வீதம்-வட்டம்சேர்த்து அனுப்பவேண்டியது.

இந்தப் பத்திரிகையின் சந்தாதாரர்களும், பங்குக்காரர்களும், இடம் மாறும்போது அந்தவிவரத்தைத் தயைசெய்து காரியதர்சிக்குத் தெரிவிக்கவேண்டியது.

புஸ்தக விளம்பரம்.

கிரந்தத்திலும், தமிழிலும் இயற்றப்பட்டபாலவியாகரணம். 0 - ச - 0
தபால்கூலி..... 0 - க - 0

தெலுங்கு பாலவியாகரணம்... 0 - ச - 0
தபால்கூலி..... 0 - க - 0

வேதஸமாஜத்தார் முதல் விண்ணப்பம் விக்கிரஹ ஆராதனத்தைக்குறித்தது நன்றாய் பயிண்டுசெய்தது..... 0 - அ - 0
தபால்கூலி..... 0 - உ - 0

செ மட்டபயிண்டுள்ளது... .. 0 - எ - 0
தபால்கூலி..... 0 - உ - 0

வேத சமாஜத்தார் இரண்டாவது விண்ணப்பம் பெண்கள் கல்வியைக்குறித்தது..... 0 - அ - 0
தபால்கூலி..... 0 - உ - 0

தமிழில்ஸ்தோத்திரபாடம்பிரதி 0 - க - 0
தபால்கூலி..... 0 - க - 0

க அகரு (ஹ) மேமாசம் முதல் க அகரு (ஹ) ஏப்பிரல்மீ வரையிலுள்ள தத்துவபோதிரி பயிண்டுசெய்தது. ரூ - 0 - 0
தபால்கூலி..... 0 - ச - 0

வெளியிலுள்ளவர்கள் புஸ்தகம் ஒவ்வொன்றுக்கும் குறித்த தபால்கூலி சேர்த்து அனுப்பவேண்டியது.

நிருபக்காரருக்கு விளம்பரம்.

இந்தப்பத்திரிகையில் பிரசுரமாகும் படி தயைசெய்து நிருபமெழுதியனுப்பும் கனவான்கள், அதுபிரசுரமாக வேண்டியதற்கு முன்மாதமே, 20௨ க்குள்ளாக அந்த நிருபங்கள் எங்களிடம் சேரும்படி அனுப்புவார்களாகில் வெகு உபகாரமாக விருக்கும்.

அப்படி யனுப்பப்படும் நிருபங்களில் நிருபக்காரருடைய இருப்பிடமும் கையெழுத்துமில்லாதபடிக்கூடத்தில் அவைகளைப் பிரசுரப்படுத்துவது சாத்தியமா யிருக்கமாட்டாது.

எங்களுக்கொள்கைகளை ஆகேஷித்தெழுதினால் நாங்கள் பிரசுரம்செய்யமாட்டோமென்கிற கருத்தினாலே நிருபமெழுத மனமுடைய பலர் எழுதாமலிருப்பதாய் நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். உண்மை வெளியாகவேண்டியதே எங்கள்கருத்தாகையால், எங்கள் கஷ்டிகளை யாகேஷித்தெழுதப்படும் நிருபங்களை நாங்களிடில் பிரசுரஞ்செய்வது மாத்திரமேயன்றி, பழுதானவையாய்த் தோன்றும் ஆகேஷபங்களுக்கு எங்களாலியந்தவரையில் சமாதானம் சொல்லவும் சரியான ஆகேஷபங்களை ஒத்துக்கொள்ளவும் சித்தமாயிருக்கிறோம்.

விஷயங்களின் மேலுள்ள குணதோஷங்களை யெவ்வளவெடுத்துச் சொன்னாலும் எங்களுக்குச் சம்மதமே யாகிலும், வியக்தி தூஷணங்களடங்கிய நிருபங்களை இதில் பிரசுரப்படுத்த இயலாதாகையால் அதற்காக மன்னிக்கக்கோருகிறோம்.

கடைசியாக உண்மைவெளியாகி நன்மைபரவவேண்டுமென நாங்கள் முயலுகி

றவாறே நிருபக்காரரும் பரிசுத்த சிந்தை யுடன் தங்கள் கருத்துகளை வெளியிடுவார்களென்று நம்புகிறோம்.

த த் து வ போ தி நி .

சோதரர்களே ! சென்றமாதம், கக உசனிக்கிழமை மாலையில் யாங்கள் சென்னையில் கண்ணுற்ற அதிரம்மியமான வோர்திருவிழாவை நமதன்பர்செவிகளின் புறவிரைவுடன் இங்குவரைய முயலுகிறோம். ஷெகுறித்ததினத்தில் சென்னைப் பூதகடையண்டையிலுள்ள கல்லியாணமந்திரமென்னும் மண்டபத்தில் வீற்றிருக்குமோர் பாஸ்காபாட்சாலையின் ஆளுவது வருஷாந்திர மஹோசசவம்நடக்கப்போகிறதென்றறிந்து அங்குசென்றனம். அவ்வழகியமண்டபத்தில் அச்சமயத்தில் அனேக ஐரோப்பிய கனவான்களும் சுதேச கனவான்களுங் கூடியிருக்க, போர்டு மெம்பராகிய கனம்பொருந்திய ஆனரேபில், சார்லெஸ்பெல்ஸி துரையவர்கள் அக்கிராசனாதிபராக வீற்றிருந்தனர். அப்பாட்சாலையிற்றலைமையாபுள்ளபாலிகைகளில் சிலர் உசிதவஸ்திராபரண பூஷிதராகியும், சுகந்த சுந்தரபுஷ்பாலங்கிருதராகியும், யாவருங்கண்டு அதிசயித்து மகிழும்படி அதிசீரானநடையோடும் ஒழுக்கத்துடனும், அக்கிராசனாதிபருக்கு முன்னிலை வீற்றிருந்தனர். இவ்வாறுகூடிய திவ்வியசபையில், அப்பாட்சாலையின் விசாரணை கர்த்தராகிய - ம - ஈ - ஈ, பாபுவைய்யரவர்கள் எழுந்து பாட்சாலையின் வருஷாந்திராரிபோர்ட்டை வாசித்தனர். பின்பு அவ்விடத்தில் வந்திருந்த சுதேசகனவான்களில், ம-ஈ-ஈ. ம - சிங்காரவேலுமுதலியார்-பிள-அவர்களும், ப-சுப்பராயலுசெட்டியார் - பிள-பிளஸ்-அவர்களும், முறையே, பாலிகாவித்தியாப்பியாசத்தின் ஆவசியகத்தைப்பற்றியும், அப்பாட்சாலையைக்காத்து அபிவிருத்திசெய்யவெண்டிய கட்டமையைப்பற்றியும் எழுதப்பட்டிருந்த பிரசங்கங்களை வாசித்தார்கள். கடையில் அக்கிராசனாதிபர் எழுந்து பாலிகைகளுக்கு ஹிதோபதேசஞ்செய்து பரிசுகொடுப்பித்த பின்னர்சபைகலைந்தது.

இப்பாட்சாலையின் வரலாற்றை இங்கு சற்று விசிதப்படுத்துவதுசிதமென்று கருதுகின்றோம். இஃது ஆலுவருஷத்துக்குமுன்பாக, ஸ்காட்லாண்டு மிஷனைச்சேர்ந்த சென்னை பிரீசர்ச்சு சபையாரால் ஸ்தாபிதமாகி, சிலநாளுக்குமுன் பல்லாரி ஜில்லா கலேக்டராயிருந்து இறந்துபோன அதிதயாளபுருஷராகிய, ஆர்த்தர்ஷா தவே துரையவர்களால், போஷிக்கப்பட்டுவந்தது. இதைத்தொடங்குங்கால் மூன்றுபாலிகைகளுக்கதிசமா யில்லாமலிருந்தும், இப்பொழுது இதில், பிராம்மண கன்னிகைகளுடனுங்கடி, தூற்றிருபது பாலிகைகள் வாசிக்கின்றனர். இப்பாட்சாலை கிருஸ்துவர்களால் ஏற்பட்டு கிருஸ்துவர்களால்போஷிக்கப்பட்டபோதிலும், இதில் கிருஸ்துவர்களையாவது, மஹம்மதியையாவது, வேசிகளையாவது, சேர்ப்பதில்லை. இந்துக்களின் பொருட்டே, ஏற்படுத்தப்பட்டு, சென்ற ஆலுவருஷகாலமாய் ஆயிரம்பெண்களுக்கதிசமாகவே வித்தியாமிருதம் பெற்றுவந்தனர். இப்பாட்சாலை இவ்வாறு இந்துக்களின்பொருட்டேயிருப்பினும் இந்துக்களொருவரும் இஃதை போஷித்தாரில்லை. மேற்குறித்த கனவானாகிய ஷாத்தவே துரையவர்கள் இணையற்ற தயாளத்தோடு இப்பாட்சாலையின்பொருட்டு, பிரதிமாசமும் தூறு ரூபாய் கொடுத்துவந்தனர். அவர் ஒருவருடைய திரவியசகாயத்தினால் இப்பாட்சாலை நிலைபெற்று விருத்தியடைந்ததேயொழிய வேறில்லை. இம்மஹாபுருஷருடைய பெருந்தன்மையும், இவருக்குச் சுதேசிகருடைய அபிவிருத்தியின்கண் உண்டாயிருந்த சிரத்தையையும் அளவிடக்கூடாது. இவர் இப்பாட்சாலையன்றி, இந்துபாலகருக்கும், பாலிகைகளுக்கும், மற்றஞ் சில பாட்சாலைகளுண்டாக்கி அவைகளின் பொருட்டு மாசம் இருநூறு ரூபாயளவிலும் செலவுசெய்து வந்தனர். இவ்வாறு இவர் அன்னியதேசத்தராயிருந்தும்நமது சோதரர்களின் அபிவிருத்தியின்பொருட்டு மாதம் முன்னூறுரூபாய்வரையில் விரயஞ்செய்து வந்தாரெனில் இவரது தர்மகுணத்தைக் கொண்டாட எங்க ளால்மு

டிபுமோ ? இவர் இப்பாடசாலைகளின் நிலையான ஸம்ரக்ஷணையின்பொருட்டு ஸ்கிரமான வரும்படி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டிருந்தாராம். ஆயினும் அவ்வெண்ணம் நிறைவேறாமற்போனதற்குக்காரணம் நமதுதெளர்பாக்கியமேயன்றி வேறல்ல. இப்புண்ணியவாஸகமார் ஒருமாதத்தியபோது அக்ஸ்மாத்தாய் தேகவியோகமடைந்தனர். சமாபந்தியின் பொருட்டு கிராமாந்திரங்கள் சென்று மழையிலும் வெய்யிலிலும் அடிபட்டு, மீண்டுண்டேஷனுக்கு வருகையில் வழியில் வண்டியில்தானே களைப்பினாலேயோ மற்றெந்தகாரணத்தினாலேயோ மறித்தனர் போலும். இவர் இவ்வாறு தேகவியோகமானபடியால் இவரால்ஸ்தாபிக்கப்பட்டமேற்குறித்த பாடசாலை நிராதரவாயிருக்கின்றது. இதைக்காக்கும் பொருட்டு சென்னையிலுள்ள கனவான்கள் வேண்டிய முயற்சி செய்வார்களென நம்புகிறோம். முக்கியமாய் இப்பொழுது அப்பாடசாலையில் நூற்றிருபது பெண்கள் வாசிக்கின்றனர். இவர்களுடைய பிதாக்களும் சினேகிதாக்களும் இச்சமயத்தில் சோராமல் தங்களாலியன்ற சஹாயஞ்செய்வார்களென்று கோருகிறோம். வெளிஜில்லாக்களில் தருமசிந்தையுள்ள கனவான்கள் யாரேனுமிருப்பின், அவர்களுடைய தயாளத்துக் கிப்பாடசாலை முற்றும்பாத்திரமானதென்று வற்புறுத்திக்கூற சற்றும் பின்வாங்கிலோம். இதைப்போன்ற மேலான பாடசாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பணிரெண்டுவருஷ முயன்றாலும் எளிதிற் கைக்கூடாதென்று நினைக்கிறோம். இஃதேதோ தெய்வானுகூலத்தால் இவ்வளவு சித்தி பெற்ற தென்றே நினைக்கிறோம். இதன் அபிவிருத்தியின்பொருட்டு மேற்குறித்த சதேசகனவானாகிய பாபுவையர் இவ்வாறு வருஷகாலமாய் செய்துவந்த முயற்சி இவ்வளவென்று வரையிட்டுக் கூறுவதசாத்தியம். அவருடைய அளவிறந்த பிரயாசையும் முயற்சியும், கடவுளுடைய அனுகூலத்தால், சித்தியடைந்து பயனளிக்கத்தொடங்கு மிப்பருவகாலத்தில் இடிவிழுந்ததுபோல் இப்பாடசாலையின் போ

ஷகராகிய ஹாத்வேதுரையவர்கள் இறந்துபோனது வெகுமனஸ்தாபகரமாயிருக்கின்றது. மேற்குறித்த தினத்தில் நமதன்பராகிய பாபுவையர் இச்சங்கதியைப்பற்றி கண்ணீர்ததும்பி பிரஸ்தாபிக்கையில் அச்சபையிலுள்ளோர் மனங்கள் மிகக் கலங்கியது. இப்பாடசாலையை இச்சமயத்தில் காக்கும் புண்ணியமும் சந்தோஷமும் எந்த மஹாபுருஷனுக்குக்கிடைக்குமோ யாங்களறிகிலோம். தினந்தோறும் அன்னசத்திரங்கள் முதலியவற்றில் ஆயிரமொன்றாகக் கருதி செலவுசெய்யுங் கனவான்களிருக்கின்றனர். அய்யோ இவர்கள் வந்தியாதானத்தின் உசிதத்தை அறியார்போலும். ஆகையால் அன்னமுதலிய நிரவியதானங்களுக்கும் வித்தியாதானத்துக்குமுள்ளதாரதம்மியங்களைச் சற்றுவிசாரிப்போம். பலவிததானங்களுள்ளும் அன்னதானம் விசேஷமாக நம்மவர்சளால்கருதப்படுகின்றது. பசித்தவருக்கன்னமிட்டுச் சந்தோஷப்படுத்துவது சிதமாயினும், எல்லாபாவங்களுக்கும் ஹேதுவாகிய சோம்பலைப் புகட்டிம் அன்னதானம் சிரேஷ்டமானதாக எமதுபுத்திகளுக்குத்தோற்றவில்லை. அந்தந்த மஹாஸ்தலங்களில் யாதொரு முயற்சியும் பிரயாசையுமின்றி வயிர்வளர்க்கும் பலனங்களுடைய கடையே இதற்குப்போதுமான நிதர்சனமாகும். இஃதப்படியாயினும் எல்லாதானங்களைவிட வித்தியாதானம் அதிக சிரேஷ்டமென்பதை மாதிரம் ஒருவரும் மறுக்கார்களென்று நினைக்கிறோம். விதகையினால் இகபரகங்களுங் கைக்கூடலாமென்ற ஒரு காரணமே இதன்மேன்மையை போதுமானவரையில் விளக்குகின்றது. அன்றியும் நாம் ஒருவருக்குச் செய்யக்கூடிய உபகாரங்களைத்திலும் கல்வியே சிறந்ததும் நிலையானதும் உன்மையைப் பயக்கத்தக்க தென்பதையாவரும் எளிதில் அறிந்துகொள்ளலாம். செல்வத்தை யொருவருக்குத் தவங்கா லதை அவர் தூர்வினியோகஞ் செல்வலாம், சீக்கிரஞ் செல்வழித்துவிடலாம், அல்லது சத்துருக்கள் முதலியவற்றால் அதற்குச் சேதம் சம்பவிகலாம். கல்விப்பொருளோவெனில் என்னுமழியாமல், எவ்விதத்திலும் சேதம்

டையாமல் நாளுக்குநாள்விருத்தியடைந்து அதைப்பெற்றபேருக்கும், அவர்களை யுற்றோருக்கும் அளவிறந்தநன்மைகளைப் பயக்குகின்றது. ஆதலின், இவ்வளவுவுசி தமான வித்தியாதான விஷயத்தைப் பற்றி நமதன்பர்கள் சற்று தீர்க்காலோசனை செய்வார்களெனப் பிராத்திக்கிறோம்.

மேற்குறித்த பாடசாலையின் பொருட்டு யாதேனும் உபகாரஞ்செய்ய இஷ்டமுள்ளவர்கள், அதைப்பற்றி விசேஷமாக வறியவிரும்புமிடத்து, வேதசமாஜகாரியதரிசி யார்மூலமாயாவது, சென்னை பிரீசர்ச்சுமிஷன், அமிருதவசனிஎன்னும் பத்திரமடிட்டரவர்கள்மூலமாயாவது அறிந்துகொள்ளலாம்.

ருக்குவேதசம்ஹிதை.

அதுவாக்ம் ரு.

கூ. நாராயண ஸம்ஸுயுஷ்யஜிவேபுஷ்யம் ஸபுஷ்யஜிவே, திவொநஸவ்ய ஜிவேபுஷ்யம்.

மிகவும் திண்மையானவரும், அதிசயமான புகழ்பெற்றவரும், ஸ்வர்கலோகத்தைப்போல் தேஜசுடையவருமாகிய நரசம்ஸரை * ப் பார்த்தேன். †

சூக்தம், ௨. (கக)

[ருஷியும்பாவும் முன்போல தேவதை அக்கினியும் மருத்துகளும்]

வர்க்கம். ௩௬.

க. ப்ரதித்யுஜாராம் ஜிவாம் மொவ

* இப்பதத்தை கரு-ம்கூத்தத்து கரு-ம்கூத்தத்து அக்கினியுபத்தைக்குறிக்கின்றதாயாவது, அல்லது 'மனிதரால் புகழப்படுவோன்' என்னும் அதன் இயல்பான பொருளில் வந்து ஸதஸஸ்பதியைக் குறிக்கிறதாயாவது கொள்ளலாமென்று உரையில் கூறியிருக்கிறது.

† "சாஸ்திரதிருஷ்டியால் பார்த்தேன்! என உரை.

வீயாய ப்ரஹ்மஸுயஸெ, ஜிவாம் ஜிவாம் ஜிவாம்.

ஒ அக்கினியே, (எது) அழகியதோ அந்த யக்கியத்தினிடத்து ஸோமபானத்தின்பொருட்டு அழைக்கப்படுகிறீர் (ஆகையால்) மருத்துகளுடன் கூடவாரும்,

உ. நஹ்ஜெவொநஜிவேபுஷ்யம் ஸவக்யுதம் வரம், ஜிவாம் ஜிவாம் ஜிவாம்.

பெரியவரோ, உமக்குரியகருமத்தை (மீறத்) தேவனும் சிறந்தவனல்லன்: மனிதனுமல்லன். அக்கினியே, மருத்துகளுடன்வாரும்.

கூ. யெஜிஹொநஜிவொவிஜ்-விஜ்-ஜெவொவொவொ சுஷ்யுஷ்யம், ஜிவாம் ஜிவாம் ஜிவாம்.

அக்கினியே, எவர்கள் மஹத்தான ஜலத்தை (வர்ஷிக்கும்வகை) அறிகிறார்களோ, எவர்கள் எல்லாரும் * பிரகாசமானவர்களோ (அப்பேர்ப்பட்ட) மருத்துகளுடன் வாரும்.

சு. யஉஜ்ராக்ஷு ஜிவாம் ஜிவாம் ஜிவாம்.

அக்கினியே, எவர்கள் திவிரமானவர்களாய், நீரை † வழங்குகிறவர்களோ, வலிமையால் திரஸ்கரிக்கப் படாதவர்களோ (அப்பேர்ப்பட்ட) மருத்துகளுடன் வாரும்.

* விஸு இதற்கு "ஸபுஷ்யம் ஜெவொநஜிவாம் மருத்துகள் எழுகூட்டத்தாரோ" என்றும் சுருதியின் ஆதாரத்தால் 'எழுகூட்டத்தாரும்' என வுரையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

† கூகூ=பகுதி, கூகூ, ஹிரண்ணியகர்ப்பனானவன்பூமியைப்படைத்தபின் நீரையுண்டு பண்ணக்கருதி அர்ச்சித்துக்கொண்டு சஞ்சரித்தபோது அவ்வர்ச்சையால் ஜலம் உண்டானபடியால் அதற்கு கூகூ என்று பேர்வந்ததாக சொல்லியிருக்கிறது.

உ. எனக்கு எப்பொழுதும் செய்வதாக, — (என்னவெனில்) எனக்கு வஸ்திரங்களையும் பசுக்களையும், — எப்பொழுதும் அன்னபானத் துடனும், — (இரக்திப்பதாக.) எனக்கு புத்திய னித்தபிறகு (முன் சொல்லிய வஸ்திரம் முத ஸ்யத்தைச் செய்யும்) ஸ்ரீயை அதிகலொம ங்களுடைய ஆடுகளையும் பசுக்கள் முதலிய த்துடன் கொண்டுவருவாயாக, ஸ்வாஹா! — பிரம்மசாரிகள் என்னை அடைவார்களாக.

ங. இச்சனஸமுகத்தில் நான் யசஸ்ஸு டையவனாக இருப்பேனாக, ஸ்வாஹா! — வ ஸுமத் (ஸம்பத்துடையோர்) துகளுக் கெ ல்லாம் (நான் வஸுமத் (ஸம்பத்துடைய) உ டையவனாக இருப்பேனாக, — ஸ்வாஹா! — ஒபூஜிக்கத்தக்க பகவானே!

(பிரம்மத்துக்குக் கோசமாயும் ஒங்கரா ஸ்வரூபமாயுமிருக்கும் பகவானே) நினைப்பே பி ரவேசிப்பேனாக, ஸ்வாஹா! — ஒபூஜியனான பகவானே! (நீ) என்னைப் பிரவேசிப்பாயாக, ஸ்வாஹா! * — ஸஹஸ்ரக்கிளையாகப் பர வுகின்ற (உன்னிடத்தில்) ஒபூச்சியனான ப கவானே! என்பாபகிருத்தியங்களைப் போக் கடித்துக் கொள்வெனாக, ஸ்வாஹா! — (உ லகத்தில்) ஜலம் பள்ளத்தில் செல்லுவது போலும், மாதங்கள் தினஸமூஹ (மானஸம் வதஸா) த்தைச் செல்லுவது போலும், — இ வ்வாறு, ஒ ஸ்ருஷ்டிகர்த்தனே! பிரம்மசாரி கள் என்னை எங்கு மடையக் கடவார்களாக, ஸ்வாஹா! — (இப்படிக்கு நீ) சரண் ஆகின்ற ய்; (நீ) என்னைப் பிரகாசப் படுத்துவா (தெ ளிவிப்பா) யாக, என்னை உன்னிட (ஆத்மத் தில்) சேர்த்துக் கொள்வாயாக.

(இதன்பொருள் — ஸம்பத்தால் தர்மமும், தர்மத்தால் பாபனாசமும், பாபனாசத்தால் வி த்தையு (பிரம்மக்கியான) முண்டாகுமென்று ம், அவ்வித்தைப் பாபிகளுக்குப் புலப்படா தென்றும், பாபமற்றவர்களுக் குண்டாகு மென்பதுமேயாம். இந்த அர்த்தத்துக்கு அ னுகுண ஸ்மிருதிவாக்கியமொன்று கூரப்படு ன்றது. —)

“ஜாநஹித்வா தெ வஹாஹா க்ஷ னு யாதாபவஸுக்ஷணம். புமான்களுக்கு “பாபகர்மம் தொலைந்தபிரகு கியானமுண் “டாகின்றது.” எனபாஷியமுரைத்திருக்கின் றது.

* என்றால் நம்மிருவருக்கும் ஐகமத்திய முண்டாவதாக என்று பாஷியத்தில் உரை செய்திருக்கின்றது.

பேகன்வியாசம்

நாஸ்திக்வியத்தைப்பற்றியது.

(தொடர்ச்சி.)

சமயங்களின் கணுபலபிரிவுகளே நாஸ்தி க்கியத்துக்குக் காரணம். ஏனெனில் யாதா மொரு முக்கிய பிரிவானது இருக்கக்கூடும்கு ம்வராக் கியமதிகப்படுத்தினபோதிலும், ப லகக்ஷிபேதங்கள் நாஸ்தி + த்தைப்புகட்டினி ன்றன. “ஆசாரியர்கள் வர்த்தப்பதுபோல் ஜன ங்கள் வர்தியாமை யால் ஜனங்களைப் போ லவே ஆசாரியனும். என்று இக்காலத்தில் சொல்லொணாதென” செயிண்டிப் பர்நார்டி எ ன்போர் உரைத்திருப்பதற்கொப்பாகிய ஸ் திதியில் சமையா சாரிகளையும் அபக்கி யாதி, நாஸ்திக்கியத்துக்கு மற்றொரு காரண ம். வைதிகவிஷயங்களை அசிரத்தையோடும் பரிசுரஞ் செய்யும் வழக்கம் முன்றாவது காரணம். இது மதத்தின்கணுண்டா யிருக் கும் பக்தியைக்கொஞ்சம்கொஞ்சமாகக் கு றைத்து விடுகின்றது. கடைசியில் செழிப் போடும் அமைதியோடுங்கூடி கல்வி பெ ருக்கும் காலமும் ஒர்காரணமே. ஏனெனில் தொல்லையும் துன்பமும் மனிதருடைய ம னங்களைச் சமயத்துக்கு விசேஷமாக பணி யும்படிச் செய்கின்றன.

கடவுளில்லையென்றும் துப்போர் மனிதனு டையமேன்மையை அழித்தவார்களின்றனர். ஏ னென்றால் மனிதன் தன் சரீரத்தால் மிருகங்க ளுக்கினத்தோலாகின்றான். தன் தானமாவினு ல்கடவுளின் இனத்தோலாகாவிடில் அவன்தா ழ்ந்தநீசத்துவமுடைய ஜந்துவாகின்றான். அவ்வாறே அஃது பெருந்தன்மையையும் விருத் தியடையத்தக்க மனிதஸ்வபாவத்தையும் அ ழித்துவிடுகின்றது. ஏனெனில் ஒருநாயை தி ருஷ்டாந்தமாகக் கொள்ளுவோம். இது, த னக்குக்கடவுளாக வமைந்திருக்கும், அல்ல துதன்னிலும் மேம்பாட்டுடைய தன்மையு டைய மனிதனால், ஸம்ரக்ஷணை செய்யப்படுவ தைக்காணுங்கால் எவ்வளவுதயாளமும் தை ரியமும் வெளியிடுகின்றதென்பதைக் குறிப் போமாக. தன்னிலும் மேலான தன்மையுள் ளமனிதனிடத்து இதற்குள்ள விசுவாஸ மி ன்றி இது அவ்வளவு தைரிய மடையமாட் டாதென்பது எளிதில் விசிதமாகும். அவ் வாறே மனிதனும் தெய்வகடாக்ஷத்தையும், ரக்ஷண்ணியத்தையும் கோரி நம்புவானாகில் தன்ஸ்வபாவத்தினாலேயே அடையக்கூடாத பக்தியையும் வன்மையும் அடைகின்றனன். ஆகையால் நாஸ்திகமதம் மற்றவிஷயங்களி ல் வெறுக்கத்தக்கதா யிருப்பதுபோலவே, மனிதரையுற்ற தாழ்வினின்றும் குறையினி

ன்றும், மனிதஸ்வபாவத்தை, மேன்மைய டையச்செய்யும் கருவியைநீக்குகிற தென் பதினாலும், மிகவெறுக்கத்தக்கதாயிருக்கி ன்றது. இஃது ஒவ்வொருமனிதன்விஷயத்திலெ ப்படிப்போ அப்படியே தேசங்களின்விஷயத் திலும். ரோமகராஜியத்தைப்போல் அவ்வள வுபெருந்தன்மையுள்ளராஜியமிருந்ததில்லை. இந்தசமஸ்தானத்தைப்பற்றி விஸரோஎன்ப வர்சொல்லியதாவது. “இராஜியத்தைப்பரி க்கும் பெரியோர்களுே! நாமஎவ்வளவு ஸ்வ யாபிமான முள்ளவராயினும், இஸ்பானியர்க ளைப்பார்க்கிலும், எண்ணில் மிகுந்தோரன் று; பலத்தில் காலியர்களைப்பார்க்கிலும் அ திகரித்தோமில்லை; தந்திரத்தில் கார்தஜீனி யர்களுையும், வித்தையில், கார்க்கியர்களுையும் வென்றோமில்லை; நமது சொந்த கிருக்கிருத் தியங்களைநடத்தும் ஸ்வபாவமான அறிவில், இந்நாட்டிலுள்ளஇலத்தின்களையும் இடாலிய ர்களையும் மேற்பட்டவரன்று. ஆயினும், தெ ய்வபக்தியிலும் வைதிகவிஷயங்களிலும், எ த்தேசத்தாரிலும், எஜ்ஜனங்களிலும், மே ன்மையுற் றிருக்கின்றோம். அமிருதராகிய தேவர்களுடைய வன்மையின் ஆளுகைக்கு ம் ஆக்கினைக்கும் சகலமும் உட்பட்டிருக்கி ன்றனவென்று பூர்த்தியாயறியும் ஞானத்தி ல்கிறந்தவர்களாயிருக்கின்றோம்.”

மதுநூல்.

மொழிபெயர்ப்பு.

(தொடர்ச்சி.)

உம் - அத்தியாயம்.

(கஅக) எவ்வகை த்விஜ பிரம்மசாரியும் ஸ்வப்பனத்தில் தன் றோதஸ் தற்சயலாய் ந ழிவினால் ஸ்நானம்செய்து சூரியனை பூஜித் து, றாரெகிபி யம், மருபடியும் என்னுடைய றோதஸ் என்னை அடையக்கடவதாக” என்னு ம்ருக்கை (ஸ்குத்தத்தை) மும்மடங்கு ஜபி க்கக்கடவன்.

(கஅஉ) (எவ்வகை த்விஜ பிரம்மசாரியு ம்) ஜலகும்பம், புஷ்பம், பசுசாணி, பரிசுத் தமண் தர்பை, முதலியவற்றை தினந்தோ றும் ஆசாரியனுக்கு பிரயோஜனமுள்ளவு ம் கொண்டுவரக்கடவன். மேலுமவன் தின ந்தோறும் பிணைசெய்யக்கடவன்.

(கஅங) பிரம்மசாரியானவன், வேதம் நன்றாய் (கற்றுணர்ந்து) யக்கியம்(செய்து) நல்லொழுக்கத்தினின்றும் தவிராமலிருக்கு ம் த்விஜர்களின் வீட்டில் பரிசுத்தனாய் பி

ணைசெய்து நாடோறும் அன்னம் சம்பாதி க்கவேண்டியது.

(கஅச) (பிரம்மசாரியானவன்) ஆசாரி யனுடைய குலத்திலும், கியாதிகளின் குலத் திலும், மற்ற பந்துக்களின் (என்றால் தாய் தந்தைகளின் வழியான மாமன்மார்கள் மு தலியவர்களின்) வீட்டிலும் பிணைசெய்யத் தகாதவனாகின்றான். மற்றெந்தவீடுகளிலும் பிணை அகப்படாவிடின், அவன் மேற்கூறி ய வரிசையில் கட்சிபினின்று கிரமமாய்(மு தலாகிய ஆசாரியன் வீடன்றி) பிணை எடு க்கக்கடவான்.

(கஅரு) மேற்கூறிய (நல்லொழுக்க மு டைய) வர்களின் வீடுகளில் (பிணை) அகப் படாவிடில், மஹாபாதகம்செய்தவர்கள் வீ டுதவிர மற்ற அருகிலிருக்கும் ஸகல கிராம ங்களுக்கும் சென்று, இந்திரியநிக்கிரஹ மு டையவனாய் மவுனத்துடன் (பிரம்மசாரி) பிணை எடுக்கக்கடவான்.

(கஅசு) பிரம்மசாரியானவன் வெகுநூ ரத்தினின்றும் ஸமித்துக்களைக் கொண்டுவந் து அவைகளை மேலானவிடத்தில் வைக்கக் கடவான். பின்னு மவன்சோம்பலின்றிக் சா லையிலும் மாலையிலும் அவைகளால் அக்னி யில் ஹோமம் செய்யக்கடவான்.

(கஅஎ) எவனுனால் (பிரம்மசாரி) ரோக மில்லாமலிருக்கும்பொழுது வரிசையாய் ஏ முநாள் பிணை எடுக்காமலும், அக்னியில் ஹோமம்செய்யாமலும் மிருக்கின்றானே அவ ன் அவகீரணியின் விருதத்தைச் செய்யவே ண்டும்.

(கஅஅ) பிரம்மசாரி யானவன் தினந் தோறும் பிணையினால் ஜீவனம் செய்யக்க டவான்; ஆனாலவன் ஒருவனுடைய அன்ன த்தையே பகிழ்க்கத்தகாதவனாவான். பிரம் மசாரிக்குபிணையால் செய்யும்விருத்தியா னது (தொழிலானது விருதாதி) உபவாசத் துக்குச் சமமாகின்றது.

(கஅக.) (அப்பிரம்மசாரியானவன்) தே வகர்மத்திலாகிலும், பிதிருகர்மத்திலாகிலு ம், வரிக்கப்படுவானாகில் அவனிஷ்டப்படி ஒருமனிதனுடைய ஆணாரத்தை புஜிக்கலா ம், அப்படிபுஜிப்பதில் யதி (ஸன்னியாசி)யி னுடைய விருதத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். இவ்வாறுசெய்வதில் அவனுடையவிருதம் ப ங்கப்பட்டதாகிரதில்லை.

(கக௦.) இவ்வாறு மேற்கூறிய பிணை யாகிற கர்மங்கள் பிரம்மணனுக்காக புத்தி யுடையோரால் உபதேசிக்கப் பட்டதேயன் றி, இவ்வகை பிணைத்தொழில் கூந்திரிய

னுக்காவது வைசியனுக்காவது விதிக்கப்பட வில்லை.

(௧௧௧.) வித்தியார்தியாகியசிஷியனுன் வன் ஆசாரியனுல் ஆக்கியாபிக்கப் படினும், படாஸிடினும், அத்தியயனத்திலும், ஆசாரியனுக்கு ஹிதமாகிய எவ்வகைத்தொழிலிலும் (சினந்தோறும்) பிரயத்தினம் செய்யக்கடவான்.

(௧௧௨.) சிஷியனுனவன் தன்னுடைய சரீரம், வாக்கு, புத்தி, இந்திரியம் இவைகளின் அடக்கமுடையவனாயும், கைகளை அஞ்சலிசெய்துக்கொண்டும், அவனுக்கு முன்பாக நிர்க்கக்கடவான்.

(௧௧௩.) நித்தியமாகசிஷியனுனவன் வலக்கையைய உயரமாக எடுத்துக் கொண்டும், எப்பொழுதும் (தனக்கு யோக்கியமான) வஸ்திரங்களணிந்தவனாயும், அடக்கமுடையவனாயும் நல்லொழுக்கமுடையவனுயிருந்து 'உட்கார்' என்று ஆசாரியன் சொன்ன பிறகு அவனுக்கெதிர்முகமாக உட்காரக்கடவான்.

(௧௧௪.) சிஷியனுனவன் ஆசாரியனுக்கு முன்பாககொஞ்சமாகபுஜித்துக்கொண்டும், அல்பவஸ்திரம் அல்பவேஷமுடையவனுயிருக்கக்கடவன். பின்னுமவன் தினந்தோறும் படுக்கையிலிருந்து ஆசாரியனுக்கு முன்னெழுந்து பின்படுப்பவனுமாக இருக்கக்கடவான்.

(௧௧௫.) சிஷியனுனவன் தன்னுடைய ஆசாரியன் ஆஜைக்கு உத்தரமளிக்கும்பொழுதும், தானாய்பேசும்பொழுதும், படுக்கையிலிருந்துகொண்டாகிலும், உட்கார்ந்து கொண்டாகிலும், சாப்பிட்டுக்கொண்டாகிலும், நின்றுக்கொண்டாகிலும், விழுகனாயும் (என்றால் எதிர்முகமாகாமலும்) உத்தரமளிக்காதவனாவான்.

(௧௧௬.) சிஷியனுனவன் ஆசாரியன் உட்கார்ந்திருந்தால் நின்றுக்கொண்டும், நின்றுக்கொண்டிருந்தால் ஸமீபித்தும், வந்துக்கொண்டிருந்தால் எதிரேசென்றும், வேகமாய் போயிக்கொண்டிருந்தால் பின்னே ஓடியும் (உத்தரமளிக்கத்தக்கவனும், ஸம்பாஷணை செய்யத்தக்கவனுமாவான்.)

(௧௧௭.) சிஷியனுனவன் ஆசாரியனுடைய முகம் வேறுபக்கத்தில் திருப்பப்பட்டிருந்தால் இடைப்பக்கத்திலிருந்து வலப்பக்கமாய் அவனுக்கு முன்புறத்திலேபோயும், அவன் கொஞ்சநூரத்திலிருந்தால் அவனருகில்சென்றும், அவன் குனிந்துக்கொண்டிருந்தால் தான்மிகவும் வணங்கிக்கொண்டும், அவன்

வெகுநூரத்திலிருந்தால் எதிராகச் சென்றும், (ஆசாரியன்வினாவுக்கும், தானாய்பேசும் பொழுதும், உத்தரமளிக்கத்தக்கவனாவான்.)

(௧௧௮.) எப்பொழுது ஆசாரியன் ஸமீபமாயிருக்கின்றானோ அப்பொழுது இவனுடைய (சிஷியனுடைய) ஆஸனமும், படுக்கையும், மிகவும் தாழ்ந்ததாக விருக்கவேண்டும். ஆசாரியன் கண்சிஷியனைப்பார்க்கும் பொழுது சிஷியன் அஜாக் கிரதையாயும் சோம்பலாயுமிருக்கக்கடவான்.

(௧௧௯.) சிஷியனுனவன் ஒருபொழுதும் ஆசாரியனுடைய பரோக்ஷத்திலும் அவன் நாமத்தைக்கூட உச்சரிக்கத்தகாதவன்; அல்லது ஆசாரியனுடைய நடையையாகிலும், ஸம்பாஷணத்தையாகிலும், மாதிரியை யாகிலும் பரிஹாவிக்கத் தகாதவனாவான்.

(௨௦௦.) எந்தவிடத்திலாகிலும் ஆசாரியனுடைய பரிவாதம் (என்றால் உள்ளதோஷத்தைச் சொல்லுதல்) நிரந்தர (என்றால் இல்லாத தோஷத்தைச் சொல்லுதல்) இவ்விரண்டும் நடந்தால், சிஷியன் காதையாவது மூடிக்கொள்ளக்கடவான்; அவ்விடத்தையாகிலும் விட்டுவிடக்கடவான்.

நிருபம்.

ம - ஈ - ஈ. தத்துவபோதினி கர்த்தரவர்கட்கு வந்தனம்,

ஐயா

இவ்வுபநிஷதப்பேட்டை வேதசமாஜம் நான்குநாள் விருத்தியடைந்துவருவதற்காக இவ்விடத்திலுள்ளயாவரும் மிகுந்த சந்துஷ்டியடைந்திருக்கிறார்கள்.

இந்தஸமர்ஜம் வழக்கப்படிக்கு நாளது மூ - கூட ஞாயிற்றுக்கிழமை பகல் ௪ - மணிமுதல் இராத்திரி - ௭. மணிவரையிற் சபை கூடப்பட்டது.

அப்பொழுது சென்ற துஷுசுஸ்ரு - த்திய நவம்பர்மாதத்தின் தத்துவபோதினியின் கருத்துக்களைவாசிக்க எல்லோரும் நன்றாய்க்கவனித்தார்கள். அச்சபைக்கு வந்திருந்த கோயமுத்தூர்ஜில்லாக் கோரட்டுப்பிளீடர் குப்புசாமிஐயரென்பவர் விக்கிரகஜாதனத்தைப் பூர்வபட்சம் ஆக்கி வெளியிட்ட உபநியாசம் பிரயோஜனமுள்ளதாயிருப்பதினாலே அவர்செய்தபடியிந்த உபநியாசத்தையிதனடியில் வரைகிறேன். அதை நம்மவர்களெல்லோரும் அறியும்பொருட்டுத் த

ங்கள் பத்திரிகையில் பிரசுரப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அஃதாவது.

சோதரர்களே !

சென்னைப்பட்டணம் வேதசமாஜத்தாருடைய உத்தேசங்களிலொன்றாகிய விக்கிரக ஆராதனைத் தடைப்பற்றி யென்னுடைய நம்பிக்கையை மிச்சசபையில் பிரசுரிக்க நான் சந்தோஷமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்.

இதனாலிச்சபையாருக்குத் தெரியாதபிராயங்களை யான் எடுத்துரைக்கிறேன் என்பதல்ல; உண்மை வெளியாகவேண்டுமென்பதே யென்கோரிக்கையாகையால் என்னுடைய கொள்கையைப்பற்றி யுங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நான் தெரிந்துகொள்வதில் எனக்கு நல்லபிரயோசனமுண்டு.

முதலில் நான் சபையாரைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாங்கூடி என்னிடத்திலுள்ள சொல்வழுக்களைக் கவனியாம லிருக்கவேண்டுமென்பதேயாம்.

சகலத்தையும் படைத்தக்கடவுள் ஒருவர்தான் என்பதில் எனக்கு அணுவளவும் சந்தேகம் தோற்றவில்லை.

அவரைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் மூன்றுண்டு.

அவைகளில் முதலாவது.

அவருக்கு நாமரூபங்களுண்டா ?

இரண்டாவது, அவருக்கு நாமரூபங்களுண்டென்று நம்பி அர்ச்சையினால் அவரை ஆரதிக்கக்கூடுமா ?

மூன்றாவது, அவர் விஷயத்தில் நாம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய கடமையென்ன ?

இவைகளில் முதலாவது இரண்டாவது விஷயங்களை முதலில் பிரஸ்தாபிக்கிறேன்.

ஏகநாயகராகிய கடவுள் சர்வசக்தியுள்ளவராயிருக்கிறார். அவரைப் பற்றும் மென்மும்மேலான இருத்தலென்றும் மாத்திரஞ் சொல்லக்கூடும். அவருக்கு நாமரூபமில்லை. இவ்வளவு துணிவு எனக்குண்டாக எனது சொந்த அபிப்பிராயங்காரணமல்ல. உத்திருஷ்டமானவையென்று நம்மால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற வேதங்களே அப்படிக்கு முறையிடுகின்றன. சதுர்வேதங்களாகிய இந்தச் சருதிப் பிரமாணங்கள் ஒருவரால்

உண்டாக்கப்பட்டதல்ல; அவைகள் காதினால்கேட்டு அறிந்தவைகளாகையால் அவைகட்குச் சருதிகளென்று பெயர்வந்தது. இந்தவேதங்களினால் வெளியிடப் பட்டிருக்கிற அபிப்பிராயங்களைக் கவனித்து நடக்கவேண்டியதுதான் நமது முக்கியகடமை. கடவுளுடைய நிலையைப்பற்றிச் சில உபநிஷத்துக்களையெடுத்துச் சொல்கிறேன். சுவேதாசுவதர உபநிஷத்து மூன்றாம் அத்தியாயம் - ௧0 வதுவாக்கியம் “ததொய ஹு தூ தூ”

தஹு-ஹுவி நாஸ்யம், யணதாதிஹு-ஹுதாஸ்ய ஹவஞ்யெ தரெ ஹவெ ஹவாவியதி.”

இதன்பொருள் அவனை “ச்சிறந்த திலெல்லாம் சிறந்தவனென்றும் ரூபமும் துன்பமும்ற்றவனென்றும் யாரிசுரர்களே அவர்களுக்கு அமிருதத்துவங்கிடைக்குமென்றும், இதரர்களுக்கோ வெனில் துன்பமே கிடைக்குமென்பதேயாம்.”

சருதிவசனங்களின் மூலங்களை யெடுத்துச் சொல்ல இப்போது காலஅவகாசம் போராதாகையால் அர்த்தங்களை மாத்திரஞ் சொல்லுகிறேன்.

மேற்படி கூ-வது அத்தியாயம்-௧௧-௧2-வதுவாக்கியங்கள்-சகலபூதங்களிலும் மறைந்தும் சர்வவியாபியாயும் சர்வபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாகவும் தொழில்களுக்கிறைவாகவும் சர்வபூதங்களிலும் உறைந்துகொண்டும் சாட்சியாகவும் கேவலம் சேதனசுவரூபியாகவும் குணங்களற்றும் தொழிலற்ற பலவற்றிலும் தனிமையான வாசியாகவும் ஒருவித்தைப் பலவகையாக்குவோனாகவும் உள்ள ஒருவனே தேவன். அவனைத்தங்களுக்குள்ளிருப்பதாய்க் காணும் தீரர்கள் மாத்திரம் நிலைத்த சுகமடைவார்களேயென்றி மற்றவர்களடையார்கள்.

முண்டகோபநிஷத்தில் பிரதம முண்டகம் முதலாவது அத்தியாயம், கூ - வது வாக்கியம் “அதுபிரம்மம், அதிருசியம், கிரகிக்கக்கூடாதது. அடியற்றது, வர்ணமற்றது, கண்காலில்லாதது, கைகாலில்லாதது, நித்தியமானது, விபுசுவரூபி, எங்கும் பரவியது, சூட்சுமமானது, அவியயமானது, அதைத்தீரர்கள் பூதங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணமென்று நன்றாயறிவார்கள்.”

ஷே துவிதியமுண்டகம் இரண்டாம் அத்தியாயம் ௪-வதுவாக்கியம் “விவேகபூரணனும்

திவ்வியமான பிரம்மபுரமெங்கும் பரவியிருக்கும் மகிமையுள்ளவனும், ஆசிய ஆத்தமா ஆகாசத்திலிருக்கிறான். அவன் மனோமயமானவன். அன்னத்தின்மேல்சார்ந்திருக்கும் பிராணனுக்கும் தேகத்துக்கும் கட்டலாயிடுவான். சுவேதாசுவதர உபநிஷத்து முதல் அத்தியாயம், கசு-வதுவாக்கியத்தில் “அவன் பிரம்மம், கையின் நிக் கிரகிக்கிறான், காலின் நிக் கிரகிக்கிறான், கண்ணின் நிக் கிரகிக்கிறான், காதின் நிக் கிரகிக்கிறான், அறியத்தக்கனவெல்லாம் அவனறிவான், அவனையோ அறிந்தவரில்லை. அவனுக்கு வேறுலட்சணமொன்றுஞ் சொல்லக்கூடாமையால் அவனை ஆதிமகாபுருஷனென்கிறார்கள்”.

ஷேச-வது அத்தியாயம் - கசு-வது ௨0-வதுவாக்கியங்களில், “அவன் உயரத்தையாவது அகலத்தையாவது இடையையாவது ஒருவருங்கண்டறியார். மகாயசஸு என்னும் பெயரையுடைய அவருக்குப் பிரதிமையேயில்லை.”

கடோபநிஷத்து மூன்றாம்வல்லி-௧௨வதுவாக்கியத்தில் “சர்வபூதங்களிலும்கூடமான ஆத்மாவாக விருக்கும் இவன்கண்ணுக்கு விளங்குகிறதில்லை. துண்ணறிவுடையவர்களுடைய கவனமுள்ள துண்ணறிவுக்கு மாத்திரம் விளங்குவான்.” இப்படிக்கு அனேக பிரமாணங்களிருக்கின்றன. இவைகட்கு விரோதமாய்ச்சிலர் சொல்ல நான்கேட்டிருக்கிறேன்.

அஃதாவது-வேதங்களானந்தம், அதிற் சில துமறைந்து போய்விட்டது. அப்படி மறைந்து போனபாகத்தில் கடவுளுக்கு நாமரூபமுண்டென்பதற்கும் அர்ச்சையினாலவரையாராதிப்பதற்கும் பிரமாணமிருக்கலாமென்று அவர்கள் தூர்வாதஞ் செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தக்கட்சி யுபயோகமற்றது. ஏனென்றால் வேதங்களில் பரஸ்பரவிரோதமிருக்கு மென்பதை நிமிஷமாவது நம்பக்கூடாது. அப்படிக்குக்கொள்வோமாகில் வேதங்கட்கு மகிமையேயில்லையென்று கெட்டியாய்ச்சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்ல நமக்குத் துணிவில்லையாகையால் வேதங்களில் பரஸ்பரவிரோதமிராதிதென்பது நிச்சயம். அர்ச்சைக்கு வேதங்களில் பிரமாணமில்லாவிடினும் வேறு கிரந்தங்களிலாவது சொல்லியிருக்கவில்லையாவென்று சிலர் கேள்க்கலாம். வேதங்களல்லாமல் ஸ்மிருதி புராண இதிஹாஸம் என்கிற மூன்றுவகுப்புள்ள கிரந்தங்களுண்டு; அம்மூன்றில் கிரேஷ்டமான துஸ்மிருதிதான். இதை மனதினால் ஸ்மரிக்கப்பட்ட படியால் அதற்கு ஸ்மிருதியென்று பெயர்வந்தது. மற்ற இரண்டிவகை கிரந்தங்களும் ஸ்மிருதிக்குத் தாழ்ந்தனவசன். இந்தமூன்றுவகைக்கிரந்த

ங்களும் உண்டாக்கப்பட்டவைகளாகையால் அவைகட்கு வேதங்களுஞ்ஞள்ள மஹிமையில்லை. ஆனாலிந்தக் கிரந்தங்களில் சொல்லப்படுகிற விஷயம் வேதார்த்தங்கட்கு ஒத்திருக்கிறவரை கிராகியமென்றும் வேதத்துக்கு விருத்தமான பாகங்கள் அக்கிராகியமென்றும் சான்றோருரைத்திருக்கிறார்கள். வேதத்திற் குவிரோதமாயிருக்கிற கிரந்தங்களில் அர்ச்சைக்குப் பிரமாணமிருக்கிறது. வேதத்தைப் பகைத்துக்கொண்டு அப்படிக்குக்கிரந்தங்களைற்பட நியாயமுண்டு. அதைச் சற்றுக்கேட்கவேண்டும். ஆதிபிற்சாதிபேதமின்றி மனுஷியாய் யாவரும் மிருகப்பிராயமாகவேயிருந்தார்கள். நாளாவட்டத்தில் அவர்களில் சிலருக்கு அறிவு விளக்கமுண்டாச்சது. பின்புகடவுளதுகிருபையினால், அவர்கட்கு வேதங்கள் கிடைத்து, அவைகளைச் சோதிக்கவகையுமேற்பட்டது.

அவர்களுடைய சோதனையினாலும் அனுபவத்தாலும் பிரபஞ்சத்தைப் படைத்த கடவுள் ஒருவருண்டென்று அனுமான உத்தேசமுண்டாய் அவர் விஷயத்தில் ஜனங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டிய கடமையைப் பற்றிச்சிலவேற்பாடுகள் செய்தார்கள். அவையாவன-ஜனங்கள், பிரம்ம, கூத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர்களைன்கிற நான்கு ஜாதிகளாகப்பிரிக்கப்படவேண்டும். பிரம்மக்கியான விசாரணையைப் பிராமணனும், அந்தவிசாரணைக்குக் குறைவுவருமல்பாதுகாப்பதைக் கூத்திரியனும் சாமக்கிரிகளை உதவிசெய்வதை வைசியனும் ஷே-மூன்றுவகுப்பாருடைய சொற்படிக்கு ஏவல்தொழிலைச் சூத்திரனும் செய்யவேண்டும். இந்தநான்கு ஜாதிகளில் பிராமணன் வேதத்தையோதவும் ஒதிவிக்கவும்கூடும். கூத்திரியனும் வைசியனும் வேதத்தையோதக்கூடும். சூத்திரன் வேதத்தையோதவுங்கூடாது கேட்கவுங்கூடாது. துலிஜர்களாகிய பிரம்மகூத்திரியவைசியர்களைன்கிற மூன்றுவகுப்பாரும் வேதத்துக்கு அதிகாரிகளாயிருந்தாலும் வேதத்தில் சொல்லுகிறபடி கடவுளையறிந்துக்கொள்கிறவழியானது வெகு கூரானகத்தியின் முனையில் நடப்பது போல் வெகு கடினமானதென்று கடோபநிஷத்து மூன்றாம்வல்லி. கசு-வதுவாக்கியத்தில்கண்டிருப்பதினாலே ஞானம்பூரணமடைகிறவரையிலே மூன்றுவகுப்பாரும் அக்கினி மூலமாயும் சூத்திரர்கட்கு அறிவு விளக்கமுண்டாகிறவரையில் அவர்கள் அர்ச்சை மூலமாயும் கடவுளைவணங்க வேண்டியதென்று கிரந்தங்களேற்பட்டகாலத்தில் ஒவ்வொருவனுடையபுத்தியையும் அளந்து இன்னான் இன்ன ஜாதிகுத்தகுந்தவனென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட

தேயொழிய ஜாதியேற்படுவதற்கு ஜனனம் காரணமன்று. அதன் சிலகாலங்கட்குப்பின் புருவன்எந்தஜாதியானாயிருந்தாலும் அவனுக்கு அறிவுவிளக்கமுண்டாகுமாயின் அவனைச்சொஷ்டமான ஜாதியில்அங்கீகரித்துக் கொள்ளயாதொருதடையுமில்லாமல் நடந்தேறிவந்தது. பின்புதுவிஜர்களுக்குஅவர்களில்முக்கியமாய்ப் பிராமணனுக்கு வரவரஜாதியபிமானமும் துரபிமானமு - முண்டாய்த் தங்களுடைய வெண்ணங்கட்குத் தகுந்தபடிபட்சபாதமான கிரந்தங்களைச்செய்தும் பழையகிரந்தங்களில்தப்பிபிராமணத்தைச்சேர்த்தும் உண்மைப் பொருளைமறைத்து விட்டதுமன்றிதாங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டியகடமையையுமற்றதுபுத்திசூன்றியவர்கட்குரியஅர்ச்சையை அனுஷ்டிக்கத்தொடங்கிஅந்தப்பேதைகள் சுவகர்மமங்களை யனுஷ்டித்தால் அதினால்இராச்சியங் கட்டு அறிஷ்டமென்று அவர்களைக்குற்றவாளியாச்சிக்கொலைபாதகஞ் செய்யத்துணிந்தார்கள். காலாதிக்கிரமத்தால் இந்தநடவடிக்கைகள் உறுதிப்பட்டுக்கொண்டேவந்ததுமன்றி ஸமஸ்கிருதவித்பத்தியும் சூன்றிவேதார்த்தங்களைக் கவனிக்க ஹேதுவில்லாமல்வேதம்புதைபொருளாய்ப்போய்அஞ்ஞான இருள்பரவஇடமுண்டானதினாலே கிரிஸ்து முதலிய அன்னியமதத்தாருடைய புணைசுருட்டு ஆன போதனைக்கு நமதுசிறுவர்கள்உட்பட்டுச் சுவரூப நாசமாகவும்பெற்றோர்பிறந்தோர்பெண்டிர்மக்கள்முதலியஇனத்தார் வயிற்றெரிய வங்காரணமுண்டாயிற்று. இப்படிப்பட்ட கொடிய அன்னியாயங்களைவிலக்கவும்உண்மையும்நமதுகடமையும் விளங்கவும்செய்யவேண்டுமென்கிறநல்ல எண்ணத்துடன் வெளிப்பட்டிருக்கிற வேதஸமாஜத்தாருக்கு நாம்அனவரும் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். அதுநம்முடையநீங்கலாக்கடமை யாயிருக்கிறது.

இனிமுன்றாவதுவிஷயத்தைப்பற்றிப்பேசுகிறேன்கடவுளவிஷயத்தில் நாம்நடந்துகொள்ளவேண்டிய கடமையைப்பற்றிநம்முடைய வேதங்களிலும் அதை யனுஸரித்திருக்கிற கிரந்தங்களிலும் தெளிவுபச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

முக்கியமாய் இந்த விஷயத்தில் வேதஸமாஜத்தாரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிற அபிப்பிராயங்களும் வேதஸமாஜத்தில் முக்கிய அபிமானியாகிய வ. இராசகோபாலாசாரியருடன் சிலநாள் நான் கலந்து சம்பாஷித்ததில் ஸமஸ்கிருதபாவையில் நல்லபாண்டித்தியமுள்ள அவர் என்மீது அன்புகூர்ந்து குறித்துக்காட்டிய அபிப்பிராயங்களும் கணிச முள்ளவைகளாயிருக்கின்றன.

முண்டகோபநிஷத்து இரண்டாம்முண்டசம் இரண்டாம்அத்தியாயம் நுவுதுவாச்சியம்.சுவர்க்கம்,பூமி,ஆகாசம்,மனது,பிராணன் முதலியஇவையெல்லாம் அதையேஆதாரமாகக்கொண்டிருக்கின்றன. அதை யொன்றானதனிப்பொருளென்று நீ அறிந்துகொள்ளக்கடவாய். வேறென்றையும்ஸ்துதிக்காமல்உன் வாக்கைத் தடுப்பாயாக. இத்தான்முத்திக்குவழி.கடோபநிஷத்துநான்காவதுவல்லி-ககவதுவாக்கியம் மனதினால் மாத்திரமேபிரம்மத்தையெட்டக்கூடும். அவ்விடத்தில்பலவென்பதுஎவ்வளவுவெண்பில்லை. இவ்விடத்தில்பலவாகப்பார்ப்பவன் மரணத்தினின்றும்மரணத்திற்குச்செல்லுகிறான். ஷேஅத்தியாயம்-வதுவாக்கியத்தில் பிரம்மம் பெரியதாயும்,சிரவியமாயும் மனதினாலும் எட்டி முடியாதரூபத்தையுடையதாயும்,சூரம்மத்திலும்சூரம்மமாயும் பலவிதமாய்விளங்குகிறது. இதுதியானமற்றவர்களுக்கு வெகுதூரத்திலிருப்பினும் தியானிப்பவருக்குத் தூரமற்றிருக்கிறது. தியானமார்க்கத்தால் காண்போருக்குஇவ்விடத்திலேயே, (ஹிருதய) சூரஹயில், விளங்குகிறது.

ஷேஅத்தியாயம்-அவதுவாக்கியம்.இவன்கண்களாலாவதுவாக்கினாலாவது மற்ற இந்திரியங்களாலாவது தபசினாலாவது கர்மமத்தினாலாவதுகிரிக்கப்படமாட்டான். அவனருளியானத்தின் சகாயத்தால் சித்தசுத்தியுடையவன் தியானஞ்செய்துகொண்டுவந்து அந்தநிஷ்களமான, பரப்பிரம்மத்தை, அறிகிறான். சவேதாசுவதரஉபநிஷத்து முதல்அத்தியாயம்-கச-கரு-வதுவாக்கியங்கள், ஒருவனதன் தேகத்தை அரணியாக்கிக்கொண்டு பிரணவத்தைமத்தாச்சிக்கொண்டு கடைதலாகியதியானாப்பியாசத்தைக்கொண்டிருந்து மறைந்திருக்கும்தேவனைப்பார்ப்பான். எண்ணெய்போலும் தயிரில்வெண்ணெய்போலும்பூமிக்குள்நீர்போலும் அரணியில் அக்கினிபோலும் சத்தியத்தினாலும்தபசினாலும்தேயுவோனுக்குஅவனுக்குள்ளேயே அதவிளங்கும்.பிருகதாருணியசருதியில்எவன்பிரம்மம்மன்னிலும்புறம்பாயிருப்பதாய் கினைத்துவேறுதெய்வத்தை உபாசிக்கிறானே அவன் ஒன்று தெரியாதபிருகத்துக்கொப்பாவான் பிரம்மத்தை ஆத்மசுவரூபியாகவே மதித்து எப்போதும்ஜீர்கள் தொழவேண்டியதேயன்றி வேறென்றையும் உபாசிக்கக்கூடாது.

தலவகாரஉபநிஷத்து இரண்டாவதுகண்டம்-ச-ரு-வதுவாக்கியங்கள்.பிரம்மத்தை நன்றியுறியேனென்பவ னறிவான். அறிவேனென்பவன் அறியான். பிரம்மம் தெரியுமெ

னபவர்களுக்குத்தெரியாது. தெரியாதென்பவர்களுக்குத்தெரியும். மனதினாலறியத்தக்கதென்று அறிபவன் அமிருதனாவான். ஆத்மாவால்விரியத்தையும் ஞானத்தால் நித்தியபதவியையும் அடைவான். இப்பிறப்பிலே அறிந்துகொண்டால் பிறகுநிலையுண்டாகும். இப்பிறப்பிலேயறியாவிட்டால் பெருந்துன்பமுண்டாகும். வாஜஸநேய உபநிஷத்து-கஉ-வதுவாக்கியம் இயற்கையைத் தொழுதவர்கள், (நாஸ்திகர்) அந்தகாரத்தை யடைவார்கள். படைப்பைத் தொழுதவர்கள் இன்னும் கொடிய அந்தகாரத்தையடைவார்கள். முண்டகோபநிஷத்து முதல்முண்டகம் இரண்டாம் அத்தியாயம்-கஉ-வதுவாக்கியம். பலவிதத்திலு மஞ்ஞானத்திலிருக்கும் நாம் புருஷார்த்தத்தை அடைந்துவிட்டோமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் அதில் ஆவல்கொண்டவர்களாக ஆசையினால் நன்றாய் அறிகிறதில்லை. ஆகையால் அவர்கள் கர்மமத்தின் பயனொழிந்தால் விழுந்துவிடுகிறார்கள். இப்படிக்குமனதினால் தியானித்து அறிவினாலறியக்கூடுமான நிலையிலிருக்கிற கடவுளை நம்முடையபுத்தியினால் ஒருவித உருவமாக உண்டாக்கப்பட்ட பிரதிமையில் பிரயோகப்படுத்தவும் நாம் போகுமிடமெல்லாம் அவர் நம்முடைய கஷ்டங்களுக்கு அடங்கியிருக்கவும் அல்லது ஒரிடத்திலாவது காலபேதத்தால் பலவிடங்களிலாவது அவரை நாம் ஸ்தாபிக்கிறபடி அவ்விடங்களைவிட்டு அப்புறப்படாமல் நம்முடைய ஆக்கினைக்கு அவரடங்கிக்கிடக்கவும் அவ்வளவுசத்திரமக்கிருக்குமாயின் அவரை நாம் வணங்கவேண்டியதேயில்லை.

சர்வக்கியரென்று நம்மால் கொண்டாடப்படுகிற அவருக்கு நாமரூபமும் கிரகமும் மனிதநடவடிக்கைகட்குரிய சடங்குகளுமுண்டென்று நம்புவது ஹேயமானவும் பரியாசமானவும்காரியங்களுயிருக்கின்றன. ஆணைசூரத்தினாலும் ஆலையத்தில் நுழையாதேன்கிற நீதிவசனமு மிருக்கிறது. ஆலையத்தில் பூஜைசெய்யப்பட்டவனை விலக்கிவைக்கப்பட்ட மீயிருக்கிறது.

வைஷ்ணவர்களிட தெய்வ ஸ்தலங்களில் பேர்பெற்ற பெறிய ஆலையத்திலுள்ள ஸடகோபத்தைக் கொண்டு வந்து தலைமீது வைக்கக் காட்டினாலொழிய மற்ற ஆலையங்களில் தீர்த்தப்பிரசாதம் அங்கீகரிக்கையோக்கியதையிலையென்று நடந்துவருவது வெகுவிந்தையாயிருக்கிறது. விக்கிரகங்களைவிடச் சடகோபத்துக்கு யோக்கிதையிலமாத் துறநினதின் நியாயமெனக்குத் தோன்றவில்லை. அர்ச்சையைப்பற்றி வேதஸமாஜத்தாருடை

ய வுத்தேசியத்தைத் தெரிந்துகொண்ட கும்பகோணத்திலுள்ள சிலபண்டிதர்கள் கோபாவேஷத்தால் வேதஸமாஜத்தாளைத் தூஷிக்கப்புகுந்து அர்ச்சைக்கு ஆதாரஞ்சொல்லப்புகுந்தார்கள். அவர்களை நான் சோதித்ததில் அவர்களுக்குள்ளடங்கியிருந்து வெளிப்பட்ட ஆதாரமோ வேதங்களுக்கு விரோதமானபுராணக் கட்டுக்கதைகள் தான். உண்மையாகவே வேதத்தாலன்றிப் புராணகதையால் ஆசரணக்குவந்திருக்கிற அர்ச்சாவிஷயத்தில் ஆவேசமுள்ள ஷைபண்டிதர்களல்லாமல் பின்னும் நானறிந்த தேசங்களிலுள்ள பண்டிதர்களையும் சோதித்தேன். அவர்களில் சிலர் கும்பகோணத்திலுள்ள பண்டிதர்களுக்கு கொப்பானவர்கள். பின்னும் சிலர் அர்ச்சைக்கு வேதத்தில்பிரமாணமில்லையென்று என்னிடத்தில் இரகசியமாய் வெளியிட்டார்கள்.

நம்முடைய ஆசாரத்தை நாமே விட்டு மொழித்து அனாசாரத்தைக் கைக்கொண்டிருப்பது நிந்தாஸ்ப்பதமுள்ளதாயிருக்கின்றது. வேதஸமாஜமேற்பட்டு இரண்டாவருடமாகியும் இதுவரையில் அர்ச்சைக்கு வேதப்பிரமாணஞ்சொல்லயாரும் ஏற்படாமையால் இதுவரையிலெனது சோதனையில் நான்தெரிந்துகொண்டிருக்கிறபடி எனது நம்பிக்கையில் அர்ச்சைக்கு வேதப்பிரமாணமில்லையென்பது நிச்சயம். வேதப்பிரமாணஞ்சொல்ல யாருக்காவது அவகாசமுண்டானால் அதை வேதஸமாஜத்தாருக்கும் எனக்கும் தெரிவிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்தார்.

இந்தப்பிரசங்கத்தைச் சபையிலுள்ள அனவரும் கேட்டு ஆமோதித்து மனமகிழ்ந்தார்கள்.

உஅசுசு(வடு) } இங்ஙனம்,
ஏப்பிரஸ்-ககவ } தங்கள் விதேயன்.
உமமலைப்பேட்டை. } கோ-சுருஷணய்யர்.

பகவத்கீதை.

கஅ-வது-அத்தியாயம்.

(தொடர்ச்சி.)

கசு. இதில் (கர்மத்தின் கண்காரணம்) இவ்வாறிருக்க, எவன் தன்னையே கர்த்தாவாக பார்க்கின்றானோ (அறிகின்றானோ) அவன் துர்புத்தியுடையவனாய் அத்தூர்புத்தியினால் (உண்மையைப்) பார்க்கிறதில்லை.

கஎ. எவனுக்குத்தான் என்கிற பாவமில்லையோ, எவனுடையபுத்தி லிப்தமான் தன்

ரோ, அவன் இந்தஜனங்களைக் கொன்றும் கொல்லாதவனும், (அதனால்)பந்தப்படாதவனுமாகின்றான்.

சஅ. கர்மத்துக்கேதுவாகின்றவைகியானம், கியேயம், கியாதா (என்றால் அவற்றை அறிவோன்) எனமுன்றுவிதம்; கர்மஸமுதாயம், காரணம், என்றும் கர்மம் என்றும், கர்த்தாவென்றும், மூன்றுவிதம்.

சக. சாங்கியாதி குணமுள்ள சாஸ்திரங்களில், கியானமும், கர்மமும், கர்த்தாவும் (சத்வராஜஸ்தமோ) குணபேதங்களால் மூன்றுவிதமாக சொல்லப்படுகின்றன. அவைகளை (அக்கியானாதிகளை) அச்சாஸ்திரக்கிரமப்படி கேட்பாய்.

உ௦. எந்தக்கியானத்தினால் பின்னங்க ளாகிய ஸர்வபூதங்களிலும், அகண்டமான வும், நாசரஹிதமானவும், ஏகமானவும், (பரமாத்ம) ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்க படுகின்றதோ அந்தக்கியானஞ்சத்வகுணத்தாலுண்டாவதாக அறி.

உ௧. எந்தக்கியானத்தினால் ஸர்வபூதங்களிலும் ஏகமாய் (உள்ளபரமாத்மா) பேதா னுசின்னதையால், (பின்னங்களாகிய பலவற்றிலும்) பின்னமானதாகவும் (என்றால் ஏகமல்லாத பலவிதபாவங்களாகவும்) நாநாவிதஸ்வரூபமுடையதாகவும், அறியப் படுகின்றதோ அந்தக்கியானம் ராஜஸகுண ஜனிதமாக அறி.

உ௨. எந்தக்கியானத்தினால் (அப்பரமாத்மா) ஒன்றான (என்றால் ஒருவஸ்துவாகிய) பிரதிமாதிரூபத்தில் கூடியதாகி, ஸர்வமானதுபோலிருப்பதாக பாவிக்கப் படுகின்றதோ, அந்தநிஷ்காரணமானவும், அல்பமானவும், அசத்தியமானவும், கியானமானது தாமஸகுணஜனிதமானதாக அறி. (எங்கும்வியாபித்த ஸ்வரன் ஒருபொருளாகிய பிரதிமாதிகளில் இருப்பதுபோல் பாவிக்கும் அர்ச்சை அதிஹேயமானதென்பதிதனால் விளக்கப்படுகிறது.)

உ௩. எந்தகர்மம் ஆவசியசமானதாய்தற்பிரயோஜனமற்றதாய், பலாபேகையற்றவனால் இராகத்வேஷங்களையற்று செய்யப்படுகின்றதோ, அந்தகர்மம், சாத்விககுணசம்பந்தமானதாக சொல்லப்படுகின்றது.

உ௪. கர்மத்தை விரும்பினவனால் அஹங்காரத்தோடுங்கூடசெய்யப்படுகிறஅதிதுக்கத்தையுண்டாக்கும் அந்தகர்மம் இராஜசகுணசம்பந்தமானதாக சொல்லப்படுகின்றது.

உ௫. இனிவரப்போகிறதையும் (என்றால் காரியத்தையும்) அதனால்வினையும்நாசத்தையும், ஹிம்ஸையையும், தன்சாமர்த்தியத்தையும்

யும் விசாரியாமல், மோஹத்தினால் (அக்கியானத்தினால்) எந்தகர்மம் தொடங்கப்படுகின்றதோ அது, தாமஸகுண சம்பந்தமானதாக சொல்லப்படுகின்றது.

உ௬. விடப்பட்ட ஆசையுடையவும் (என்றால் ஆசக்தியற்றவனும்) அஹங்காரத்தை யற்றவனும் தைரியோத்ஸாஹங்க ளோடுங்கூடினவனால், சித்தியிலும் அசித்தியிலும் விசாரமற்றவனும் (என்றால் சமசித்தமுள்ளவன்) ஆகியகர்த்தா (சர்மத்தைச்செய்வோன்) சாத்விகனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

உ௭. அநுராகமுடையவனும், கர்மபலத்தையுடைய நிச்சயித்தவனும், திரவியாபேகையுடையவனும், பிறரைஹிம்ஸிக்குந் தன்மையுடையவனும், அசகியானவனும், சகதுக்கங்களோடுகூடினவனும், ஆகியகர்த்தா, இராஜஸன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

உ௮. மனோநிக்கிரகமில்லாதவனும், புத்திவீனானவனும், ஸ்தத்தானவனும், (என்றால் பிடிவாதமுள்ளன்) அசட்டையுள்ளவனும் பிறரை அவமானஞ் செய்கின்றவனும் மந்தனும் துக்கசீலனுமாய் காரியங்களை வெகுஆலசியத்தோடும் நடத்தும் கர்த்தா தாமஸன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

உ௯. ஓய் தனத்தைஜயித்தவனே! மீண்டுமீண்டு சொல்லப்படுகிற குணங்களால் அகிய மூன்றுவித புத்திபேதங்களையும் தைரியபேதங்களையும் கேட்பாய்.

௩௦. ஓய்பார்த்தனே! எந்த புத்தியானது பிரவர்த்திநிவர்த்திகளையும் (என்றால் கர்மகர்மமார்க்கங்களையும்,) கர்த்தவியா கர்த்தவியங்களையும் (என்றால் செய்யத்தகுந்தகர்மம், செய்யதகாதகர்மம்) பயாபயங்களையும், பந்தாபந்தங்களையும், மோக்ஷத்தையும் அறிகின்றதோ அது சாத்விகபுத்தி என்னப்படும்.

நிருபம்.

அர்ச்சையின் ஒர்பிரயோஜனம்.

ம-நா-நா. தத்துவபோதினியின் கர்த்தரவர்கட்கு.

ஐயா.

யான் இதனமயில் வரையும், ஓர் மிகத்துயரமான சங்கதியடங்கிய, சிலவரிகளுக்கு உமது விலையற்றமாணிக்கியமாகியபத்திரிகையின் ஒர்மூலையில் சிறிது இடந்தந்தருள்வீராக.

இவ்வருஷம் காஞ்சீநகரத்தில் வரதராஜசுவாமி திருவிழா ஏழாம்நாள் ரதோச்சவத் தன்றையதினம் சாயங்காலம் நேரிட்ட மிகத்துயரமான சங்கதியைக்கேட்க உடம்புநடுங்கி மயிர்க்கூச்செடுக்கிறது. அன்றையதி

னம் தேர் மஞ்சள்நீர் கால்வாய்க்கு ஸம்ப
மாக வேர்சார்வில்வந்துச்சொண்டிருக்கை
யில் தேரின் சிகரத்திற்குடைய குடை முறி
ந்து கீழேவிழுந்தது. விழவே அக்கம்பக்கங்
களிலிருந்த ஜனங்கள் என்னமோ விபரீதம்
வந்துவிட்டதென்று பயந்து தயங்கினீரூ
ர்கள். அவர்கள் மூடபக்தியால் விபரீதமெ
ன்றுன்னியது விபரீதமாகவே முடிந்தது. எ
ப்படியெனில் குடைவிழுந்ததைப் பார்த்து
ப் பிரமித்திருந்த நால்வாமேல் தேரின் உரு
ளைகளோடி ஓர்நிமிஷத்தில் அவர்களை மிகவு
ங் கோரமான மரணத்துக் குள்ளாக்கிற்று.
ஒருவன் தலைநசுங்கி இறந்தான். மற்றவர்க
ளுக்குப் பலவிடத்தில் காயப்பட்டு உடனே
மறித்தார்கள். இச்சமசாரம் சும்பலில் ப
ரவியவுடனே ஒவ்வொருவனும் தன்னைச்சா
ர்ந்தவர்கள்தா றிறந்தார்களோவென்று ரா
மா! சுருஷ்ணா! சேஷா! சுப்பா! என்று
கூப்பிடத்தலைப்பட்டனர்.

கோயில்களில் விக்கிரகங்களை வைத்துப்
பூஜிக்கிற (அல்லது அர்ச்சையைத்தொழுகி
ற) தினால் நேரிடுகிற பல துன்பங்களி லிது
ஒன்று. மூன்றுபெயர்கூட சவுக்கியமாய் நி
ற்கிறத்துக் கிடமில்லாத தேர்களை மலைகள்
போல உன்னதமாய்க்கட்டி, அவைகளை இ
ழுக்கிறத்துக்குந் தகுந்த உபகரணங்களில்
லாமல் வருத்தப்பட்டு, அனேகரை மேற்
சொல்லியபடி கோரமான மரணத்துக் கு
ள்ளாக்குவதினால் என்ன பிரயோஜனமோ
என் புல்லறிவுக்கெட்டவில்லை. அன்றியும் ஜ
கன்னாதம்முதலிய விடங்களில் தேரின் கீழே
விழுந்து மறிப்பதை வெகு பிரயோஜனமு
ள்ளதாய் நினைக்கிறார்கள். ஐயோ இவ்வித
மான மூடபக்திக்கு நாமென்னசெய்யலா
ம்! மேலும் தேர்சள் சாய்வதினாலும், அ
வைகளை இழுக்கக்கட்டிய வடங்கள் அற்று
ப்போவதினாலும், அவைகளில் கட்டிய யா
ளிமுதலிய பொம்மைகள் கட்டற்று விழுவ
தினாலும் பலவிடங்களில் பலமுறைகளில்
நேரிட்ட மரணங்களை யெடுத்தெழுதப்புகி
ன் விரியுமாதலால், இத்தேர்களினால் உண்
டாகிற பலதுன்பங்களைத் தூக்குத்தொகை
யாய் எடுத்துக்காட்டினேன். ஆகையால் ச
த்தியாய் ரதோச்சுவங்கையாவது, கவரன்
மெண்டார் நிறுத்தினால் மிகவும் அனுகூல
மாயிருக்கும்.

கடசியாக பிரம்மசமாஜ, வேதசமாஜத்
தார் சொல்லும் நல்லவழியிற்செல்லாமல்
மூடபக்தியே மேற்கொண்டு மேற்சொல்லி
ய துன்பத்தை விளைக்கிறதாகிய அர்ச்சை

யைப் பூஜிக்கிறவர்களுக்கு, அக்கெட்டவ
ழியினின்றும் நீங்கும்படி, ஞாநாநந்தசுவ
ரூபியாகிய கடவுள் நல்லறிவு அளிப்பாரெ
ன்று அவரை இடைவிடாது பிரார்த்திக்கி
றேன்.

இங்ஙனம்
ஓர்மைலேவாசி.

சந்தாதாரர் விளம்பரம்.

தத்துவபோதினிக்குக் கையொப்
பம்செய்பவர்கள் அனுப்புந்தொகைச்
சேர்ந்ததைக்குறித்து, உத்தரப் பிரத்தி
புத்தரங்கள் வைத்துக்கொள்ள அனுகூ
லப்படவில்லை யாகையால், அந்தந்த
மாதத்தில் வரும் கையொப்பங்களைக்
குறித்து, மருமாதம் தத்துவபோதினி
யில் ஒரு அட்டவணைப்பிரசுரம் செய்ய
ப்படும். கடந்த மாதத்தில் வந்தசந்தா
தாரர்களுக்கு அட்டவணை வருமானு.

சந்தாதாரர்களுடைய அட்டவணை.

கஞ்சி-வீராசாமிபிள்ளை.....	க
சென்னை-பா-சோமசுந்திரசெட்டியார்...	க
,, நா-சுப்பராயசெட்டியார்.....	க
,, வா-செங்கல்வராயசெட்டியார்....	க
தி-இரத்தினபிள்ளை.....	க
,, பு-விஜயரங்கபிள்ளை... ..	க
,, கா-கதிர்வேலுமுதலியார்.....	க
,, பா-மோ-முருகேசமுதலியார்.....	க
,, சுப்பராயபிள்ளை.....	க
இராமேஸ்வரம்-முத்துராமலிங்கம்பிள்ளை	க
கோயம்புத்தூர்-குப்புசாமிஅய்யர்.....	க
தின்னவல்லி-சின்னசாமிஅய்யர்.....	க
பெங்களூர்-வீரப்பிள்ளை.....	க
,, ஆ-நாராயணசாமிமுதலியார்.....	க
,, யெ-கோவிந்தசெட்டியார்.....	க
,, ஆ-ம-அப்பாசாமிபிள்ளை.....	க
,, ஆ-கந்தசாமிமுதலியார்.....	க
,, ஆ-க-முத்தசாமிமுதலியார்.....	க
,, த-மதுரைமுத்துபிள்ளை.....	க
,, ப-சதாசிவமுதலியார்.....	க
,, வே-குமாரசாமிமுதலியார்.....	க
,, ஆ-குருசாமிமுதலியார்.....	க
பெங்களூர்-வே-வெங்கடராமமுதலியார்	க
,, சே-சின்னையன்.....	க
,, மம்மதுகாசிம்சாயப்பு.....	க
,, வே-நாராயணசாமிமுதலியார்....	க

சென்னப்பட்டணம்.—தத்துவபோதினி அச்சுக்கூடத்தில், கா. தெய்வசிகாமணி முதலி
யாரால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.